

Przykładowa praca dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Temat: Wyzwanie

WYZWANIE = ASERTYWNOŚĆ

Pokusa – pojęcie względne.

Mówię nie!

Im dłużej funkcjonujemy w tym świecie, tym mniej klarowne jest to, co widzimy przed sobą. Im więcej dróg, tym więcej wątpliwości. Którą z nich wybieramy najczęściej?

Nie jesteśmy dziećmi, lecz nie sposób uważać nas za dorosłych. Gdy jesteśmy mali, rodzice, nauczyciele, bliscy traktują nas ulgowo. Błędy, które wtedy popełniamy nie są na tyle rażące, by wyciągać z nich radykalne konsekwencje. Dziecko może się przecież mylić...a jak można przecież karać istoty, które niedawno odeszły od matczynej piersi? Jak więc, jeśli nie karą, uchronić dziecko przed złymi stronami tego świata? Jak sprawić, by wybrało właściwą drogę? I czy właściwie, można to zrobić?

Z czasem jednak kroki stawiane w kierunku dorosłego życia równają się konieczności stawiania czoła przeciwnościom losu. Sami podejmujemy decyzje, stajemy się bardziej odpowiedzialni...ale czy na pewno?

Wielu z nas słyszało w ciągu swego życia co najmniej raz propozycję burzącą naszą hierarchię? Narkotyki. Jedna z bardziej popularnych pokus. Mogą być dla wielu z nas ucieczką od codzienności, monotonii, problemów. To tak jak autostop. Jest łatwy, wygodny, nic nie kosztuje. Ale pamiętaj - nic nie wiesz – ani dokąd jedzie, gdzie jest pierwsza stacja i jak długo będziesz nim jechać. Niektórzy są zdezorientowani, inni nieświadomi konsekwencji. Dlaczego tak wielu wsiada do pojazdu, ufa kierowcy, o którym nic nie wie?

Tak samo nie jesteśmy w stanie przewidzieć, tego, co stanie się po zażyciu narkotyków. Nie jesteśmy też często w stanie sami poradzić sobie z nasilającymi się wraz z wiekiem problemami. Co zrobić, gdy nie możemy znaleźć rozwiązania?

Pamiętaj – jesteś tak samo ważny jak inni! Pierwsza cecha zachowania zwanego asertywnym. Ważne jest też, byśmy nie przeceniali własnych możliwości i stawiali sobie realistyczne cele. Często brak wiary w siebie i własne możliwości powoduje, że zbaczamy z drogi. Tej właściwej.

Według Monteskiusza, „narkotyki to zakład z własnym umysłem”. Według mnie to pakt z diabłem – nigdy nie dowiesz się, jak wysoką musisz zapłacić za to cenę.

INSTRUKTAŻ:

Dlaczego Powyższa praca jest przykładem pracy na rzecz Projektu Edukacyjnego Konkursu EKU?

1. Powyższy tekst posiada łączną formę – tekst zintegrowany ze zdjęciem (ta sama tematyka, obraz i tekst się nawzajem uzupełniają). Obraz przedstawia młodą dziewczynę w szponach uzależnienia. Widać na niej dłoń wypełnioną tabletkami, które postać ma zamiar za chwilę połknąć. Tekst opisuje problemy licealistów, którzy coraz częściej zmuszeni są stawać przed wyborami (w szczególności, tymi ważącymi na ich przyszłości).
2. Praca ma przesłanie uniwersalnych wartości, adekwatnych do grupy wiekowej, która ją przygotowała (problemy, troski, obawy dzieci w wieku szkolnym). Powyższa praca spełnia kryteria pracy konkursowej, dlatego, że porusza problem narkotyków – jednego z najczęściej występującego i najbardziej kontrowersyjnego problemu, z którym zmaga się młodzież. Neguje złe postępowanie i zmusza do refleksji.
3. Posiada morał (w każdej pracy konkursowej powinien być widoczny konkretny morał wynikający z tekstu zintegrowanego z obrazem). Powyższa praca przypomina młodzieży o problemie narkotyków. Uświadamia, że nie można go unikać, a stawić mu czoła. Końcowy cytat podsumowuje całość, dobitnie podkreślając wagę problemu.